

Množiny středů všech kružnic, které se dotýkají dvou daných kružnic

Žán Pól Kastról

24. července 2018

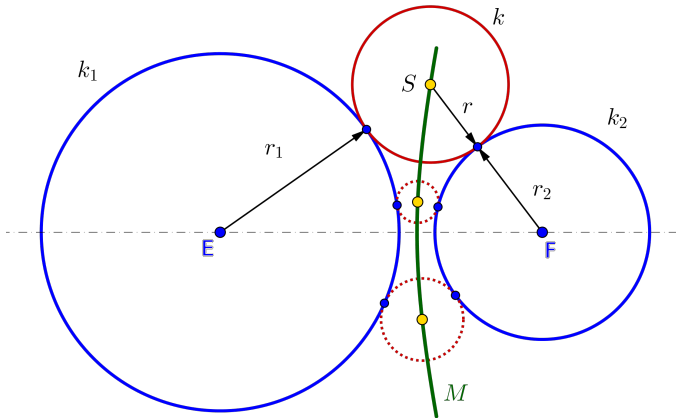
Obsah

1	Úvod	2
2	Přehled možností	2
2.1	Kružnice k_1, k_2 mají stejné poloměry	3
2.2	Kružnice k_1, k_2 mají různé poloměry	5
2.3	Přechody hyperboly a elipsy k přímce, polopřímce a úsečce	8
3	Věty a důkazy	8
3.1	Množinou M je osa úsečky EF	8
3.1.1	Případ 1	9
3.1.2	Další případy	12
3.2	Množinou M je přímka EF	14
3.3	Množinou M je hyperbola „rozdílová“ s ohnisky E, F	15
3.3.1	Případ 1	15
3.3.2	Další případy	21
3.4	Množinou M je hyperbola „součtová“ s ohnisky E, F	21
3.5	Množinou M je elipsa s ohnisky E, F	25
3.5.1	Případ 1	25
3.5.2	Další případy	28

1 Úvod

Jsou dány dvě kružnice $k_1(E; r_1)$ a $k_2(F; r_2)$. Vezmeme kružnici $k(S; r)$, která se obou kružnic dotýká. Co je množinou M (viz obr. 1) středů všech takovýchto kružnic?

Obrázek 1

Je zřejmé, že řešení bude záviset na vzájemné poloze kružnic k_1, k_2 , dále na tom, zda poloměry r_1, r_2 jsou shodné nebo různé a na tom, zda se jedná o dotyk vnitřní nebo vnější. (V obrázku 1 mají zadané kružnice nulový průnik, různé poloměry a oba dotyky jsou vnější.)

2 Přehled možností

Všechny možnosti volby výše zmíněných parametrů můžeme prozkoumat v apletech <https://ggbm.at/fwtuhtwf> a <https://ggbm.at/gcvbpxs>.

Z apletů vidíme, že množiny středů M se skládají z **přímek**, **hyperbol** a **elips**.

Přímky jsou dvojího typu:

- osa o_{EF} úsečky EF

- přímka EF

Hyperboly jsou dvojího typu a liší se velikostí hlavní poloosy:

- h_r – hyperbola „**rozdílová**“: $a_r = \frac{r_1 - r_2}{2}$
- h_s – hyperbola „**součtová**“: $a_s = \frac{r_1 + r_2}{2}$

Vidíme, že $a_r < a_s$, takže hyperboly h_r mají vzdálenost hlavních vrcholů menší než hyperboly h_s .

Elipsy el jsou jen jednoho typu a mají velikost hlavní poloosy

$$a_{el} = \frac{r_1 + r_2}{2}$$

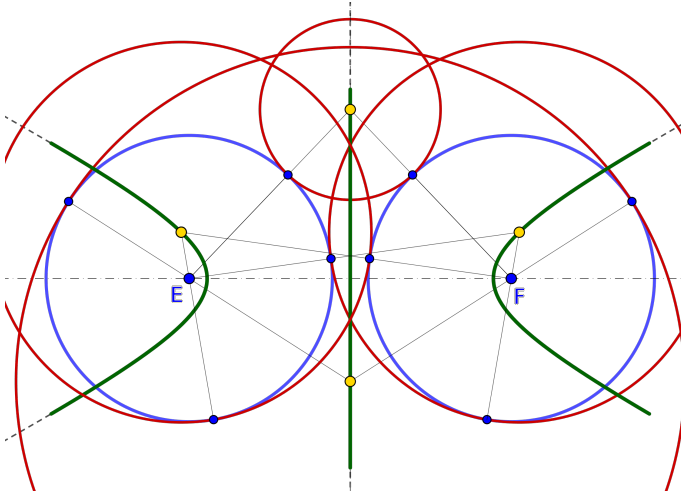
V případě, že $E = F$, stává se z elipsy kružnice m .

Uvedené vztahy dokážeme v kapitole 3.

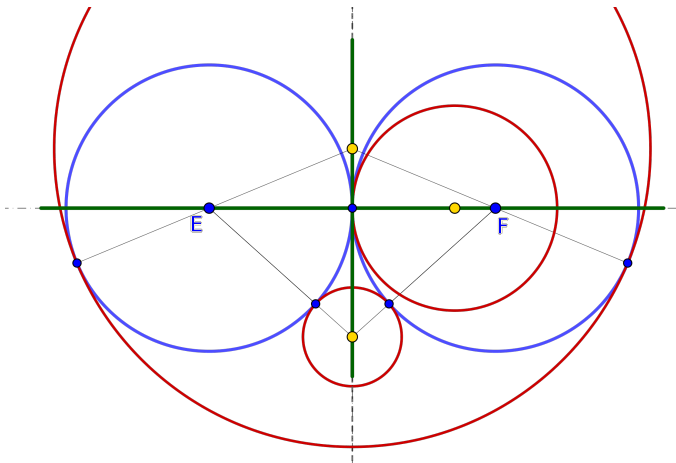
2.1 Kružnice k_1, k_2 mají stejné poloměry

(<https://ggbm.at/fwtuhtwf>)

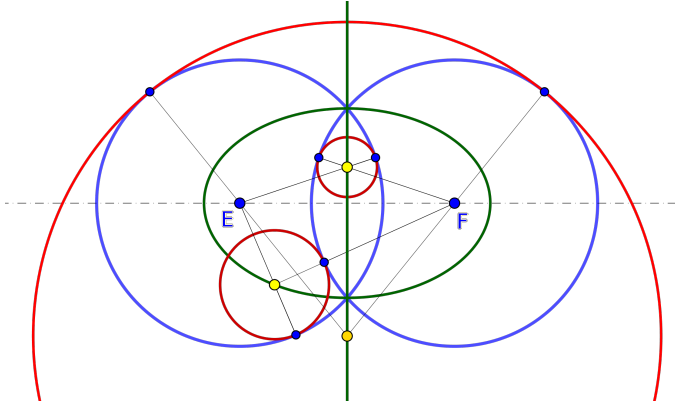
- **Poloha 1:** $|EF| > r_1 + r_2 \rightarrow M = o_{EF} \cup h_r$ (viz obr.2)
- **Poloha 2:** $|EF| = r_1 + r_2 \rightarrow M = o_{EF} \cup \overleftrightarrow{EF}$ (viz obr.3)
- **Poloha 3:** $|EF| < r_1 + r_2 \rightarrow M = o_{EF} \cup el$ (viz obr.4)

Obrázek 2: $r_1 = r_2$; poloha 1

Obrázek 3: $r_1 = r_2$; poloha 2

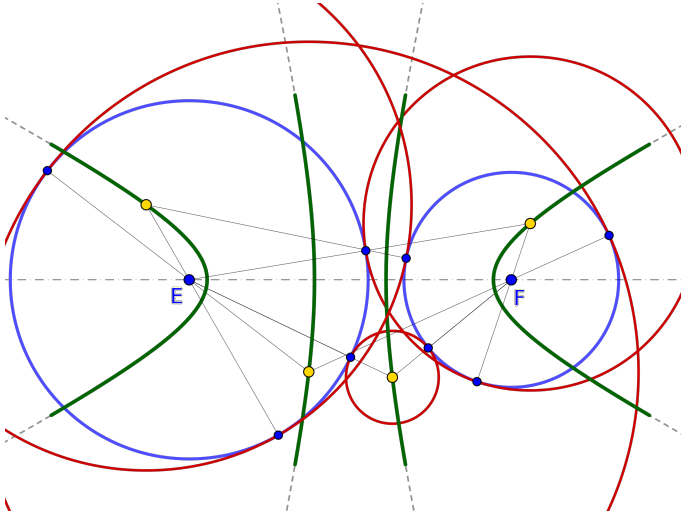

Obrázek 4: $r_1 = r_2$; poloha 3

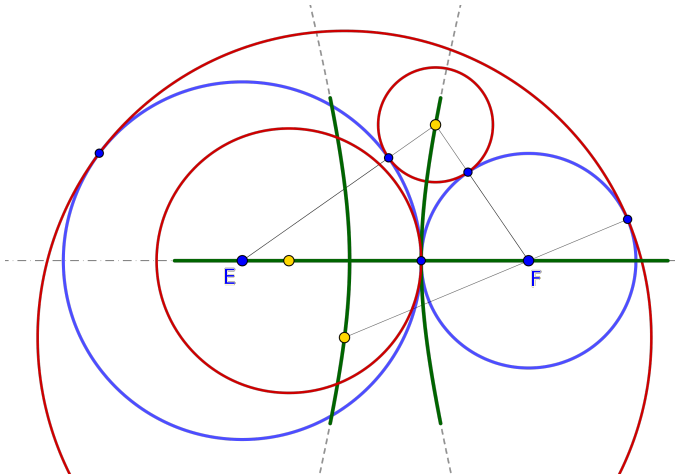
2.2 Kružnice k_1, k_2 mají různé poloměry

(<https://ggbm.at/gcvbpdxs>)

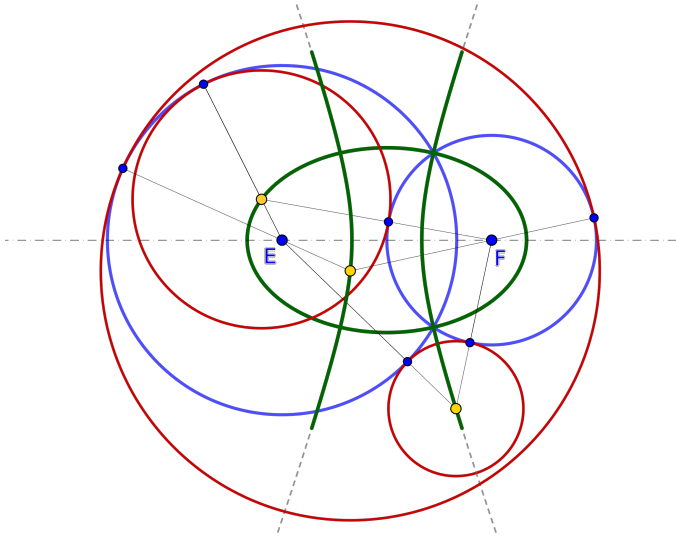
- Poloha 1: $|EF| > r_1 + r_2 \rightarrow M = h_r \cup h_s$ (viz obr.5)
- Poloha 2: $|EF| = r_1 + r_2 \rightarrow M = h_r \cup \overleftrightarrow{EF}$ (viz obr.6)
- Poloha 3: $|EF| < r_1 + r_2 \rightarrow M = h_r \cup el$ (viz obr.7)
- Poloha 4: $|EF| = |r_1 - r_2| \rightarrow M = \overleftrightarrow{EF} \cup el$ (viz obr.8)
- Poloha 5: $|EF| < |r_1 - r_2| \rightarrow M = el$ (viz obr.9)
- Poloha 6: $|EF| = 0 \rightarrow M = m$ (kružnice) (viz obr.10)

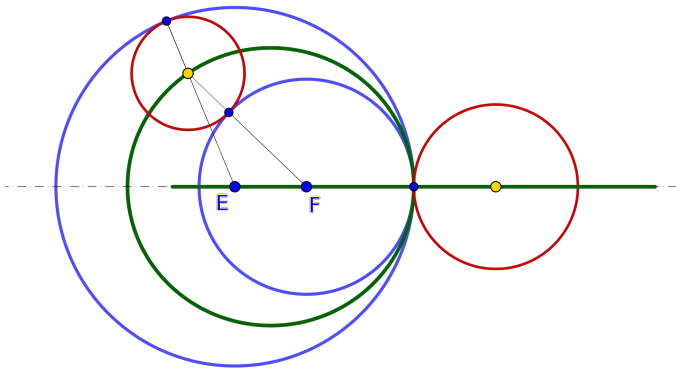
Obrázek 5: $r_1 \neq r_2$; poloha 1

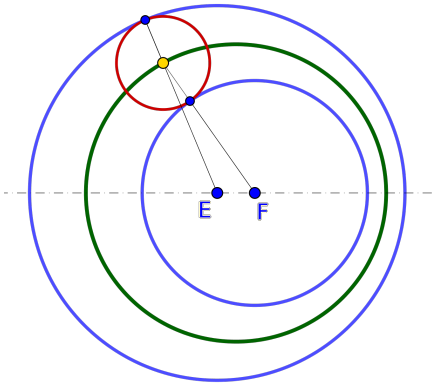
Obrázek 6: $r_1 \neq r_2$; poloha 2

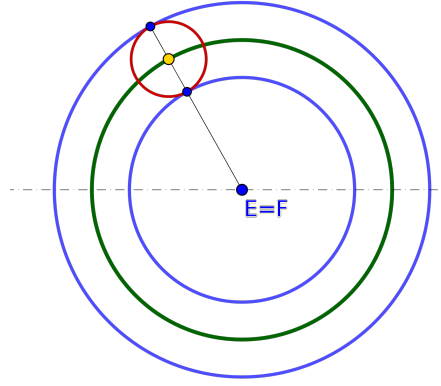
Obrázek 7: $r_1 \neq r_2$; poloha 3

Obrázek 8: $r_1 \neq r_2$; poloha 4

Obrázek 9: $r_1 \neq r_2$; poloha 5

Obrázek 10: $r_1 \neq r_2$; poloha 6

2.3 Přechody hyperboly a elipsy k přímce, polopřímce a úsečce

Mezní případy hyperbol a elipsy, kdy tyto kuželosečky přecházejí v *přímku*, dvojici *polopřímek* či v *úsečce*, můžeme sledovat v apletu <https://ggbm.at/uga4ethv>.

3 Věty a důkazy

To, že hledanými množinami bodů M jsou v jednotlivých případech **přímky**, **elipsy** a dva druhy **hyperbol (rozdílová a součtová)**, je možno vyslovit jako věty, které lze snadno dokázat. Ukážeme si důkazy vybraných případů. Důkazy pro všechny ostatní případy by byly podobné.

3.1 Množinou M je osa úsečky EF

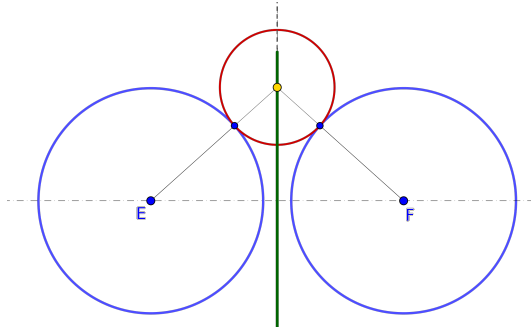
Tato situace nastává jen pro $r_1 = r_2$, a to v několika případech. Vyberme **jeden z těchto případů**, vyslovíme příslušnou větu a dokážeme ji.

3.1.1 Příklad 1

Veźmeme pŕípad, kdy kruŕnice k_1, k_2 mají stejné poloměry a jsou v poloze 1, kdy se neprotínají. Pŕitom uvaŕujeme kruŕnici k , která má s oběma zadanými kruŕnicemi **vnější dotyk** (viz. obr.11).

Můžeme vyslovit následující vĕtu:

Obrázek 11: $r_1 = r_2$ – poloha 1 – vnější dotyk – osa úsečky EF

Vĕta 1: Osa úsečky EF

Jsou dány dvě kruŕnice $k_1(E, r_1)$ a $k_2(F, r_2)$, které nemají žádný společný bod a mají stejné poloměry ($r_1 = r_2$). Mnoŕinou středů všech kruŕnic, které mají s oběma kruŕnicemi **vnější dotyk**, je **pŕímka**, která je **osou úsečky EF** .

Důkaz. Vĕta mluví o dvou množinách:

- M_1 je množina středů všech kruŕnic k , které mají se zadanými kruŕnicemi vnější dotyk.
- M_2 je osa o_{EF} úsečky EF , tedy množina všech bodů v rovině, které mají od E i F stejnou vzdálenost.

Důkaz rovnosti dvou množin $M_1 = M_2$ se provádí ve **dvou krocích**:

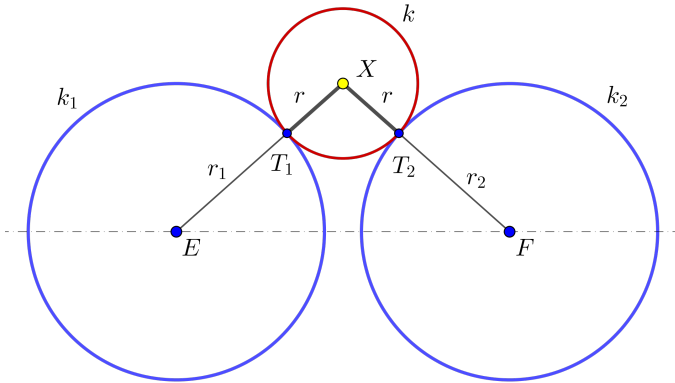
1. Dokáže se, že $M_1 \subset M_2$, tedy že každý prvek M_1 je prvkem M_2 , čiliž pro libovolný prvek X dokážeme implikaci

$$X \in M_1 \Rightarrow X \in M_2$$

2. Dokáže se, že $M_2 \subset M_1$, tedy že každý prvek M_2 je prvkem M_1 , čiliž pro libovolný prvek X dokážeme implikaci

$$X \in M_2 \Rightarrow X \in M_1$$

Takže jdeme na to:

Obrázek 12: X je střed $k \Rightarrow X \in o_{EF}$

Krok 1: Zvolme libovolnou kružnici k , která má s oběma kružnicemi k_1, k_2 vnější dotyk v bodech T_1, T_2 (viz obr.12). Pro její střed X platí

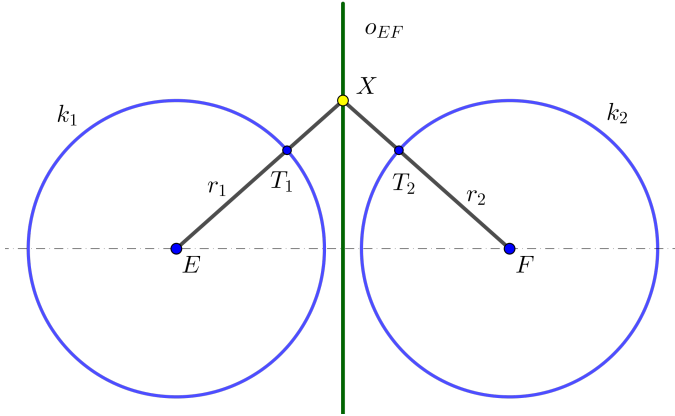
$$|XE| = |XT_1| + |T_1E| = r + r_1 \quad |XF| = |XT_2| + |T_2F| = r + r_2$$

Pač ale $r_1 = r_2$, dostáváme, že

$$|XE| = |XF|$$

Střed X kružnice k leží tedy na ose úsečky EF . Tím jsme pro libovolný bod X v rovině dokázali implikaci

$$X \text{ je střed } k \Rightarrow X \in o_{EF}$$

Obrázek 13: $X \in o_{EF} \Rightarrow X$ je střed k

Krok 2: Zvolme libovolný bod X osy o_{EF} (viz obr.13). Označme jako T_1, T_2 průsečky přímek XE, XF s kružnicemi k_1, k_2 . Dle definice osy úsečky platí:

$$|EX| = |FX|$$

Ale $|EX| = r_1 + |XT_1|$ a $|FX| = r_2 + |XT_2|$, pročež

$$r_1 + |XT_1| = r_2 + |XT_2|$$

Ale $r_1 = r_2$, takže

$$|XT_1| = |XT_2|$$

Bod X je tedy středem kružnice k , která prochází body T_1, T_2 . Protože body T_1, T_2 leží na úsečkách $|EX|, |FX|$, dotýká se kružnice k obou kružnic k_1 i k_2 vnějším dotykem. Tím jsme pro libovolný bod X v rovině dokázali implikaci

$$X \in o_{EF} \Rightarrow X \text{ je střed } k$$

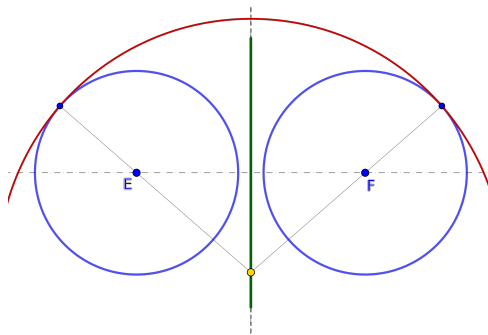
Tím je důkaz dokončen. □

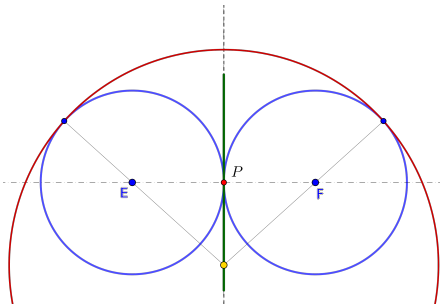
3.1.2 Další případy

Podobné věty jako je věta 1, kdy hledanou množinou je osa úsečky EF , bychom mohli pro $r_1 = r_2$ vyslovit také pro další případy. Jejich důkazy by byly analogické důkazu předchozímu a dělat je nebudeme. Jsou to tyto případy:

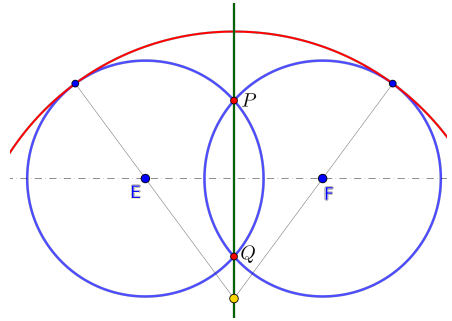
- Poloha 1,2,3 – vnitřní dotyky (k_1, k_2 leží uvnitř k) (viz obr. 14, 15, 16)
- Poloha 2 – vnější dotyky (k_1, k_2 leží vně k) (viz obr.17). Zde je potřeba si uvědomit, že bod dotyku P kružnic k_1, k_2 lze považovat za kružnici k s nulovým poloměrem, takže i tento bod lze do hledané množiny započítat. Pokud by se nám nelíbila bodová kružnice, museli bychom říci, že hledanou množinou bodů není celá osa o_{EF} , ale jen tato osa bez středu úsečky EF . (To je něco podobného jako množina zvaná *Thaletova kružnice*, což je kružnice nad průměrem AB , ovšem bez bodů A, B .)
- Poloha 3 – vnější + vnitřní dotyky (k_1, k_2 leží vně k , nebo k leží uvnitř čočky tvořené k_1, k_2) (viz obr. 18, 19). I zde můžeme oba průsečíky P, Q kružnic k_1, k_2 považovat za bodové kružnice. Oba případy, kdy kružnice k se dotýká buď vně, nebo leží uvnitř „čočky“ tvořené kružnicemi k_1, k_2 , můžeme sloučit a vyjde nám opět, že hledanou množinou středů je osa úsečky EF .

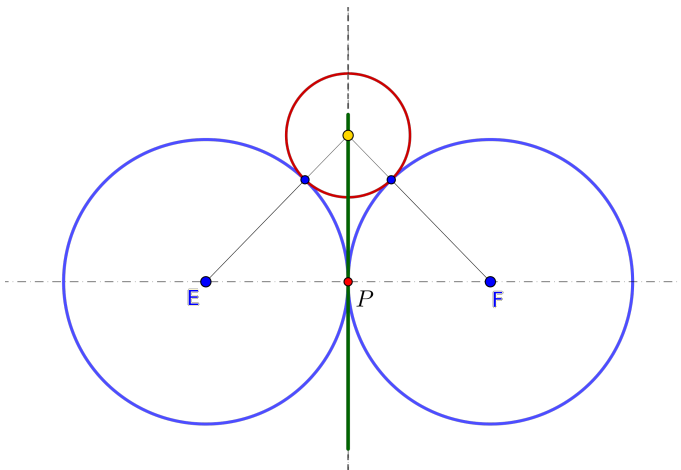
Obrázek 14

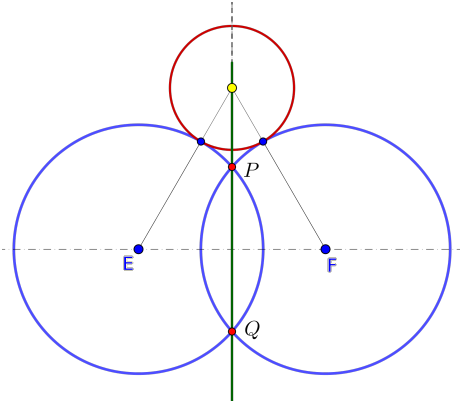
Obrázek 15

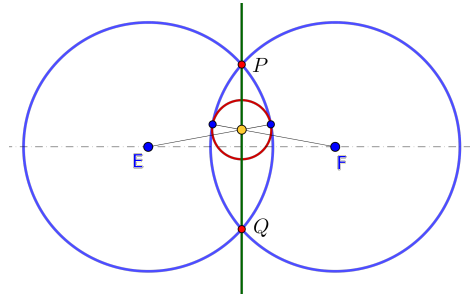
Obrázek 16

Obrázek 17

Obrázek 18

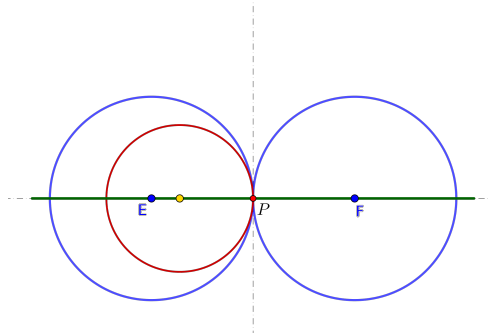

Obrázek 19

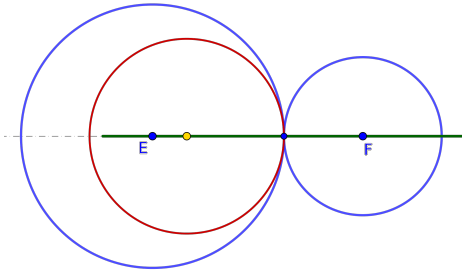
3.2 Množinou M je přímka EF

Tato nezájímavá a nudná situace nastává ve třech případech:

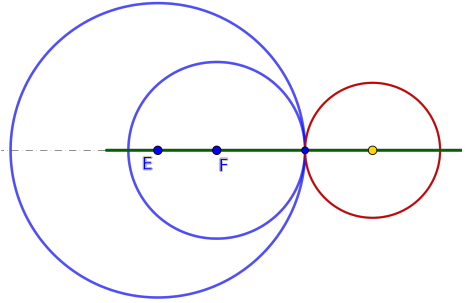
- $r_1 = r_2$; Poloha 2 (viz obr.20)
- $r_1 \neq r_2$; Poloha 2 (viz obr.21)
- $r_1 \neq r_2$; Poloha 4 (viz obr.22)

Obrázek 20

Obrázek 21

Obrázek 22

Věta 2: Přímka EF

Jsou dány dvě kružnice $k_1(E, r_1)$ a $k_2(F, r_2)$, které mají jeden společný bod T . Množinou středů všech kružnic, které se v bodě T dotýkají obou těchto kružnic, je přímka EF .

Důkaz. Důkaz je evidentní. □

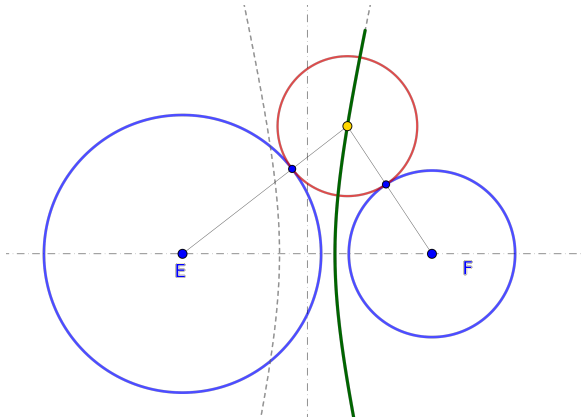
3.3 Množinou M je hyperbola „rozdílová“ s ohnisky E, F

Tato situace nastává jen pro $r_1 \neq r_2$, a to v poloze 1,2 a 3. Vybereme **jeden z těchto případů**, vyslovíme příslušnou větu a dokážeme ji.

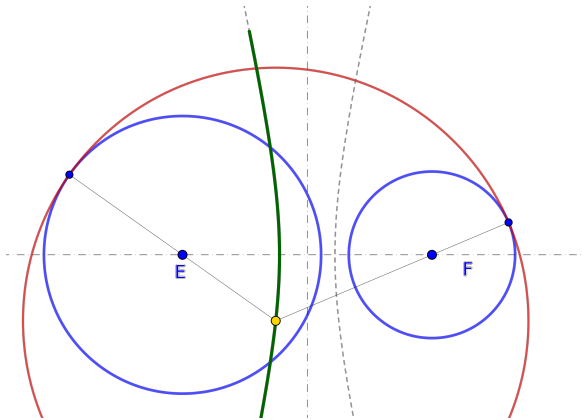
3.3.1 Příklad 1

Vezmeme případ, kdy kružnice k_1, k_2 mají různé poloměry $r_1 > r_2$ a jsou v poloze 1, kdy se neprotínají.

1. Uvažujme nejprve kružnici k' , která má s oběma zadanými kružnicemi **vnější dotyk** (viz. obr.23). Množinou M' středů všech takovýchto kružnic je zřejmě **pravá** větev hyperboly h_r .
2. Uvažujme dále kružnici k'' , která má s oběma zadanými kružnicemi **vnitřní dotyk** (viz. obr.24). Množinou M'' středů všech takovýchto kružnic je zřejmě **levá** větev hyperboly h_r .

Obrázek 23: $r_1 \neq r_2$ – poloha 1 – vnější dotyk – pravá větev h_r

Obrázek 24: $r_1 \neq r_2$ – poloha 1 – vnitřní dotyk – levá větev h_r

Sjednocením obou větví dostáváme celou hyperbolu h_r . Vyslovíme větu:

Věta 3: Hyperbola „rozdílová“

Jsou dány dvě kružnice $k_1(E, r_1)$ a $k_2(F, r_2)$, které nemají žádný společný bod, mají různé poloměry ($r_1 > r_2$) a $|EF| > r_1 + r_2$. Množinou středů všech kružnic, které mají s oběma kružnicemi **vnější** dotyk, nebo mají s oběma kružnicemi **vnitřní** dotyk, je **hyperbola** h_r , která má ohniska E, F a velikost její hlavní poloosy je

$$a_r = \frac{r_1 - r_2}{2} \quad (1)$$

Důkaz. Důkaz uděláme pro každou větev zvlášť. Stejně jako v důkazu věty 1 musíme rovnost dvou množin dokázat ve dvou krocích.

1. Pravá větev – vnější dotyky

Krok 1: Zvolme libovolnou kružnici k , která má s oběma kružnicemi k_1, k_2 vnější dotyk v bodech T_1, T_2 (viz obr.25). Pro její střed X platí

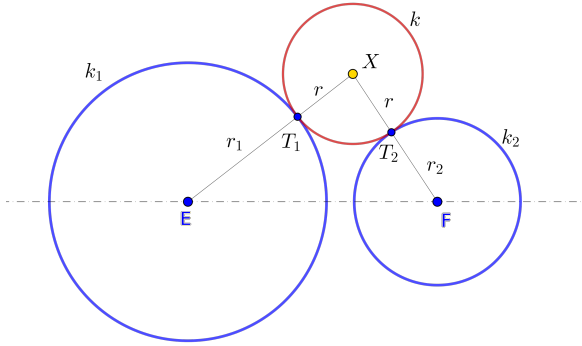
$$\begin{aligned} |XE| - |XF| &= (r + r_1) - (r + r_2) \\ |XE| - |XF| &= r_1 - r_2 \end{aligned} \quad (2)$$

Pač platí $r_1 > r_2$, je pravá strana rovnice (2) kladná, pročež levá strana musí být též kladná. Tedy

$$|XE| > |XF|$$

Odtud plyne, že bod X leží na **pravé** větvi hyperboly s ohnisky E, F a s velikostí hlavní poloosy

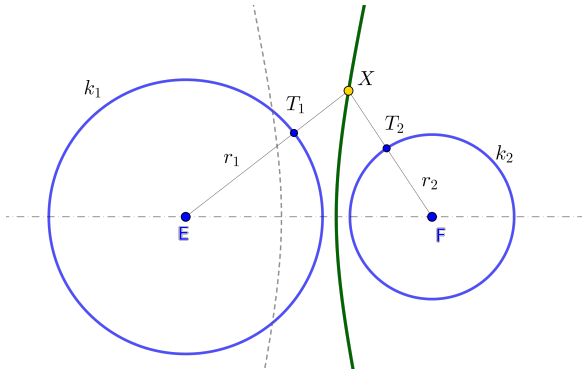
$$a_r = \frac{r_1 - r_2}{2}$$

Obrázek 25: X je střed $k \Rightarrow X \in$ pravá větev h_r

Krok 2: Zvolme libovolný bod X **pravé** větve hyperboly h_r (viz obr.26), která má ohniska E, F a velikost hlavní poloosy

$$a_r = \frac{r_1 - r_2}{2}$$

Obrázek 26: $X \in$ pravá větev $h_r \Rightarrow X$ je střed k

Označme jako T_1, T_2 průsečky přímk XE, XF s kružnicemi k_1, k_2 . Dle definice hyperboly platí pro bod X :

$$||XE| - |XF|| = r_1 - r_2$$

Ale pač $|XE| - |XF| > 0$, můžeme absolutní hodnotu na levé straně odstranit:

$$|XE| - |XF| = r_1 - r_2$$

Odtud plyne

$$|XE| - r_1 = |XF| - r_2$$

Takže dostáváme

$$|XT_1| = |XT_2|$$

Proto bod X je středem kružnice k , která se dotýká **vnějším** dotykem (pač T_1, T_2 leží na úsečkách $|EX|, |FX|$) obou kružnic k_1, k_2 .

2. Levá větev – vnitřní dotyky

Krok 1: Zvolme libovolnou kružnici k , která má s oběma kružnicemi k_1, k_2 vnitřní dotyk v bodech T_1, T_2 (viz obr.27). Pro její střed X platí

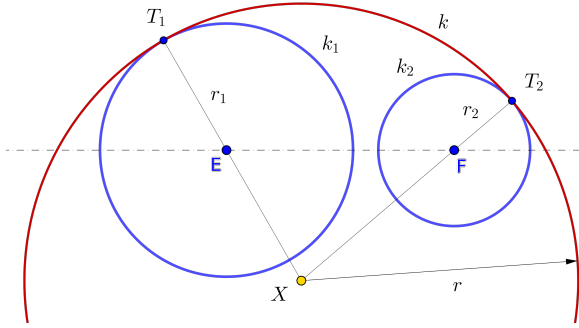
$$\begin{aligned} |XE| - |XF| &= (r - r_1) - (r - r_2) \\ |XE| - |XF| &= -(r_1 - r_2) \end{aligned} \tag{3}$$

Pač platí $r_1 > r_2$, je pravá strana rovnice (3) záporná, pročež levá strana musí být též záporná. Tedy

$$|XE| < |XF|$$

Odtud plyne, že bod X leží na **levé** větvi hyperboly s ohnisky E, F a s velikostí hlavní poloosy

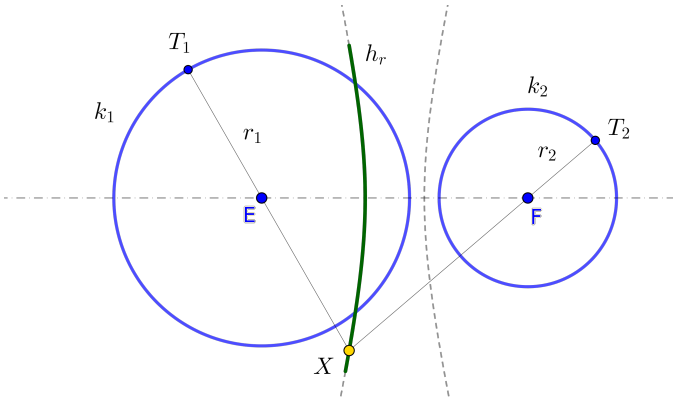
$$a_r = \frac{r_1 - r_2}{2}$$

Obrázek 27: X je střed $k \Rightarrow X \in$ levá větev h_r

Krok 2: Zvolme libovolný bod X **pravé** větve hyperboly h_r (viz obr.28), která má ohniska E, F a velikost hlavní poloosy

$$a_r = \frac{r_1 - r_2}{2}$$

Obrázek 28: $X \in$ levá větev $h_r \Rightarrow X$ je střed k

Označme jako T_1, T_2 průsečky přímk XE, XF s kružnicemi k_1, k_2 . Dle definice hyperboly platí pro bod X :

$$||XE| - |XF|| = r_1 - r_2$$

Ale pač $|XE| - |XF| < 0$, můžeme absolutní hodnotu na levé straně odstranit:

$$-(|XE| - |XF|) = r_1 - r_2$$

Odtud plyne

$$|XE| + r_1 = |XF| + r_2$$

Takže dostáváme

$$|XT_1| = |XT_2|$$

Proto bod X je středem kružnice k , která se dotýká **vnitřním** dotykem (pač E, F leží na úsečkách $|T_1X|, |T_2X|$) obou kružnic k_1, k_2 .

□

3.3.2 Další případy

Rozdílová hyperbola vystupuje i v situaci, kdy kružnice k_1, k_2 mají jeden či dva společné body (viz obr. 6 a obr. 7). Důkazy bychom udělali úplně analogicky jako v předchozím případě.

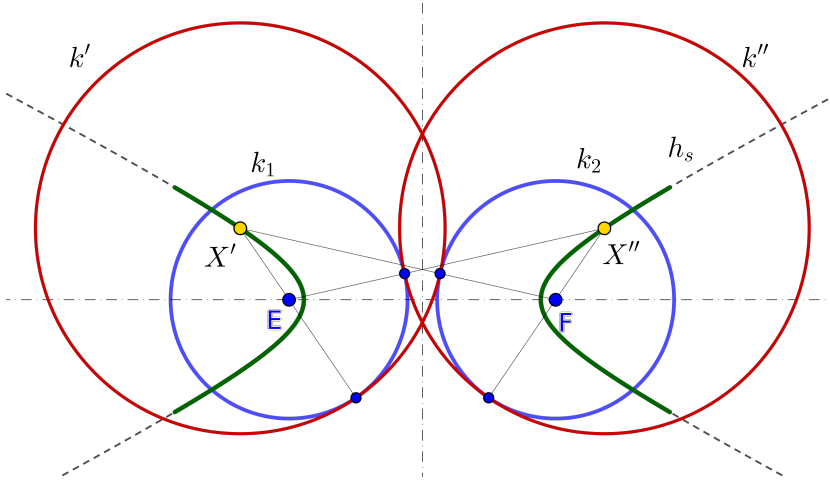
Větu 3 lze tedy rozšířit na tyto tři polohy dvou kružnic různých poloměrů.

3.4 Množinou M je hyperbola „součtová“ s ohnisky E, F

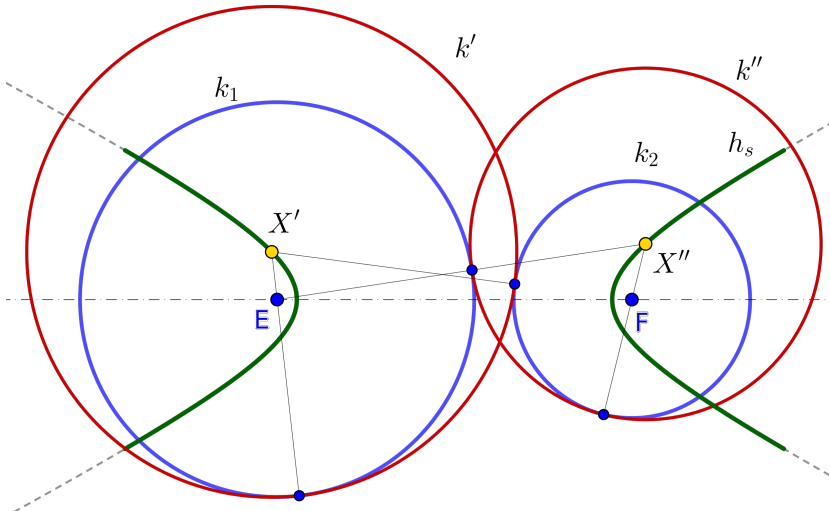
Tato situace nastává, když kružnice k má s jednou z kružnic k_1, k_2 **vnější** a s druhou **vnitřní** dotyk, přičemž tato druhá kružnice leží uvnitř kružnice k .

To je možné jen ve dvou případech – v poloze 1 pro $r_1 = r_2$ (viz obr. 29) a v poloze 1 pro $r_1 \neq r_2$ (viz obr. 30).

První případ je jen speciálním případem druhého, proto větu vyslovíme obecně pro jakékoli poloměry.

Obrázek 29

Obrázek 30

Věta 4: Hyperbola „součtová“

Jsou dány dvě kružnice $k_1(E, r_1)$ a $k_2(F, r_2)$, které nemají žádný společný bod a $|EF| > r_1 + r_2$. Množinou středů všech kružnic, které mají s kružnicí k_1 **vnější** dotyk a s kružnicí k_2 **vnitřní** dotyk, nebo naopak, je **hyperbola** h_s , která má ohniska E, F a velikost její hlavní poloosy je

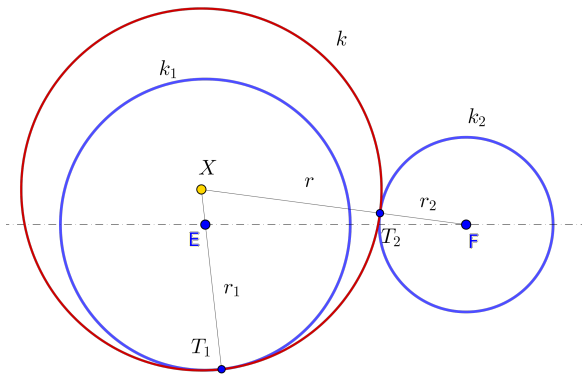
$$a_s = \frac{r_1 + r_2}{2} \quad (4)$$

Důkaz. Důkaz uděláme jen pro **levou** větev, protože důkaz pro pravou větev je úplně obdobný.

Krok 1: Zvolme libovolnou kružnici k , která má s k_1 vnitřní a s k_2 vnější dotyk v bodech T_1, T_2 (viz obr.31). Pro její střed X platí

$$\begin{aligned} |XE| - |XF| &= (r - r_1) - (r + r_2) \\ |XE| - |XF| &= -(r_1 + r_2) \end{aligned} \quad (5)$$

$$\||XE| - |XF|\| = r_1 + r_2 \quad (6)$$

Obrázek 31: X je střed $k \Rightarrow X \in$ levá větev h_s

Pač pravá strana rovnice (5) je záporná, je i levá strana záporná. Tedy

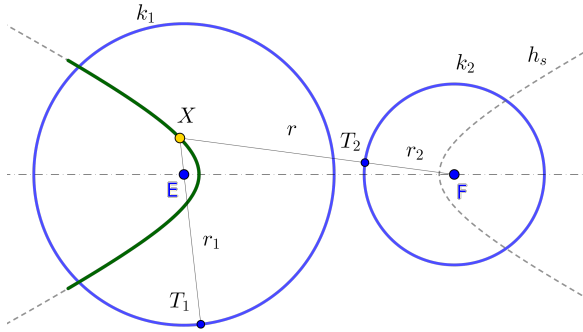
$$|XE| < |XF|$$

Odtud a z rovnice (6) plyne, že bod X leží na **levé** větvi hyperboly s ohnisky E, F a s velikostí hlavní poloosy

$$a_r = \frac{r_1 + r_2}{2}$$

Krok 2: Zvolme libovolný bod X **levé** větve hyperboly h_s (viz obr.32), která má ohniska E, F a velikost hlavní poloosy

$$a_r = \frac{r_1 + r_2}{2}$$

Obrázek 32: $X \in$ levá větev $h_s \Rightarrow X$ je střed k

Označme jako T_1, T_2 průsečíky přímkou XE, XF s kružnicemi k_1, k_2 . Dle definice hyperboly platí pro bod X :

$$||XE| - |XF|| = r_1 + r_2$$

Ale pač $|XE| - |XF| < 0$, můžeme absolutní hodnotu na levé straně odstranit:

$$-(|XE| - |XF|) = r_1 + r_2$$

Odtud plyne

$$|XE| + r_1 = |XF| - r_2$$

Takže dostáváme

$$|XT_1| = |XT_2|$$

Proto bod X je středem kružnice k , která se dotýká kružnice k_1 **vnitřním** dotykem (pač E leží na úsečce $|T_1X|$) a kružnice k_2 **vnějším** dotykem (pač T_2 leží na úsečce $|FX|$).

□

3.5 Množinou M je elipsa s ohnisky E, F

Tato situace nastává v několika případech. Vyberme **jeden z těchto případů**, vyslovíme příslušnou větu a dokážeme ji.

3.5.1 Příklad 1

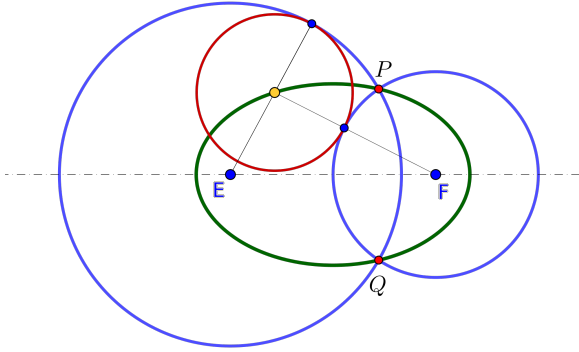
Vezmeme případ, kdy kružnice k_1, k_2 mají různé poloměry a jsou v poloze 3, kdy se protínají ve dvou bodech. (Úplně stejně je to ale i ve speciálním případě, kdy poloměry jsou shodné.) Přitom uvažujme kružnici k , která má s k_1 **vnitřní** dotyk a s k_2 **vnější** dotyk, nebo naopak (viz. obr.33). Průsečíky kružnic považujme za bodové kružnice s nulovým poloměrem.

Můžeme vyslovit následující větu:

Věta 5: Elipsa

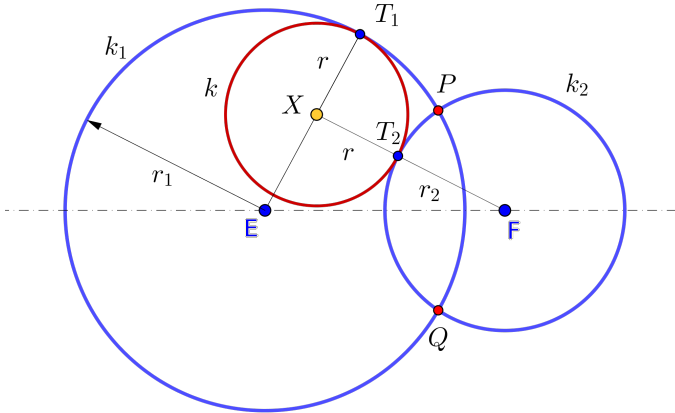
Jsou dány dvě kružnice $k_1(E, r_1)$ a $k_2(F, r_2)$, které mají dva společné body. Množinou středů všech kružnic, které mají s kružnicí k_1 **vnitřní** dotyk a s kružnicí k_2 **vnější** dotyk, nebo naopak, je **elipsa** el , která má ohniska E, F a velikost její hlavní poloosy je

$$a_s = \frac{r_1 + r_2}{2} \quad (7)$$

Obrázek 33

Důkaz. Důkaz uděláme pro vnitřní dotyk s k_1 a vnější dotyk s k_2 . Opačný případ se dokazuje obdobně.

Obrázek 34: X je střed $k \Rightarrow X \in el$

Krok 1: Zvolme libovolnou kružnici k , která má s k_1 vnitřní a s k_2 vnější dotyk v bodech T_1, T_2 (viz obr.34). Pro její střed X platí

$$\begin{aligned} |XE| + |XF| &= (r_1 - r) + (r_2 + r) \\ |XE| + |XF| &= r_1 + r_2 \end{aligned} \tag{8}$$

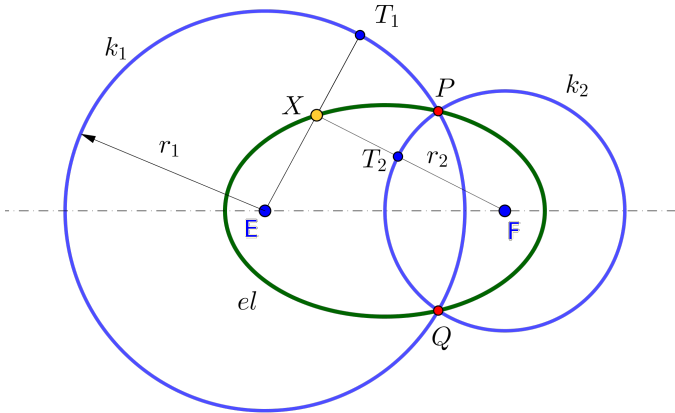
Odtud plyne, že bod X leží na elipse s ohnisky E, F a s velikostí hlavní poloosy

$$a_{el} = \frac{r_1 + r_2}{2} \tag{9}$$

Průsečíky P, Q kružnic k_1, k_2 považujeme za speciální případ kružnice k (nulový poloměr). V tomto případě je střed kružnice k totožný s P resp. Q a i zde platí vztahy (8) a (9).

Krok 2: Vezměme elipsu el (viz obr.35), která má ohniska E, F a velikost hlavní poloosy

$$a_{el} = \frac{r_1 + r_2}{2}$$

Obrázek 35: $X \in el \Rightarrow X$ je střed k

Ta musí nutně procházet bodem P , protože pro něj platí $|EP| + |FP| = r_1 + r_2$. Z téhož důvodu prochází i bodem Q .

Zvolme libovolný bod X elipsy el různý od bodů P, Q . Dle definice elipsy pro X platí:

$$\begin{aligned} |XE| + |XF| &= 2ae_2 \\ r_1 - |XT_1| + r_2 + |XT_2| &= r_1 + r_2 \\ |XT_1| &= |XT_2| \end{aligned} \tag{10}$$

Dle vztahu (10) je tedy bod X středem kružnice k , která prochází body T_1, T_2 . Pač X leží na úsečce ET_1 a T_2 leží na úsečce FX , má kružnice k s kružnicí k_1 vnitřní a s kružnicí k_2 vnější dotyk.

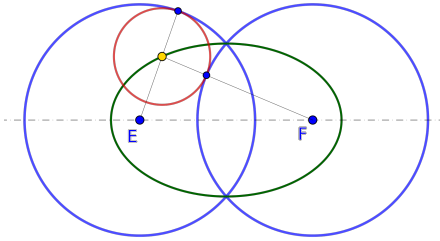
Zvolme nakonec bod X elipsy el v bodě P či Q . Tyto body můžeme považovat za středy kružnic s nulovým poloměrem, které mají s k_1 vnější a s k_2 vnitřní dotyk.

□

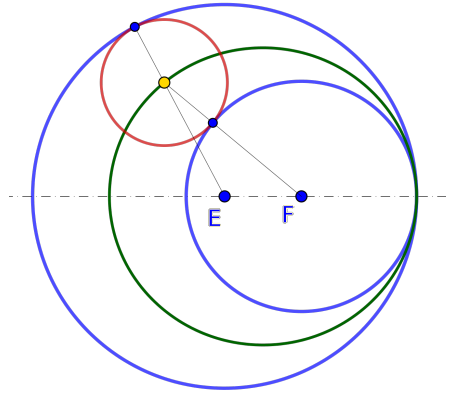
3.5.2 Další případy

Podobné věty jako je věta 5, kdy hledanou množinou je elipsa el , bychom mohli vyslovit také pro další případy. Jejich důkazy by byly analogické důkazu předchozímu a dělat je nebudeme. Jsou to tyto případy:

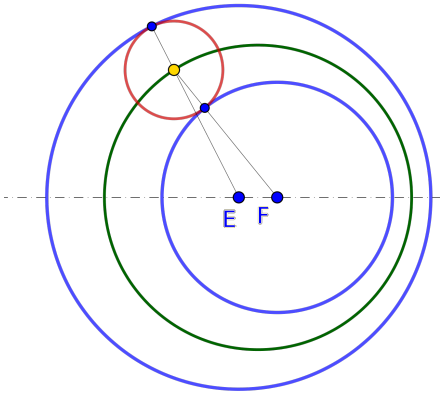
- Poloha 3 pro $r_1 = r_2$ (viz obr.36). To je pouze speciální případ situace z věty 5 pro $r_1 = r_2$.
- Polohy 4 a 5 pro $r_1 \neq r_2$ (viz obr.37,38).
- Poloha 6 pro $r_1 \neq r_2$ (viz obr.39). Množinou M je kružnice a důkaz je triviální.

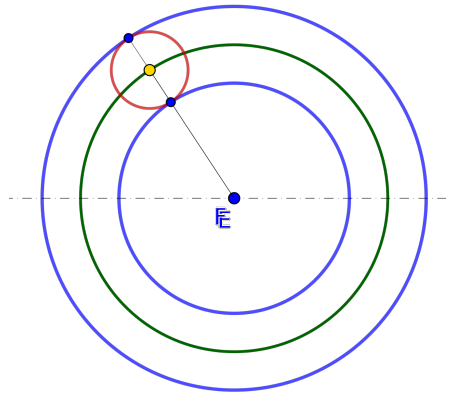
Obrázek 36: $r_1 = r_2$; poloha 3

Obrázek 37: $r_1 \neq r_2$; poloha 4

Obrázek 38: $r_1 \neq r_2$; poloha 5

Obrázek 39: $r_1 \neq r_2$; poloha 6